

Ooit was er een bos waar overdag de vogels zongen en 's nachts de insecten. Bomen groeiden, bloemen bloeiden en een bontebende wezens zwierf er in alle vrijheid rond. En al wie in het bos aankwam, betrad de grote stilte – Gods huis.

Maar toen brak het tijdperk aan van de bewustzijnsvernauwing, waarin mensen in staat waren torenflats van duizend voet hoog te bouwen en in één maand tijd zowel rivieren te verwoesten als bossen en bergen.

Met het hout van de bomen en de stenen die onder de grond te vinden waren, werden kerken en tempels gebouwd. Torens en minaretten reikten tot aan de hemel en overal was het geluid te horen van klokken en bellen, gezang en gebed.

En meteen was God zijn huis kwijt ...

(uit: Anthony de Mello - "Het gebed van de kikker")